

Folkhögskolan som aktör nämns inte i arbetsmarknadspolitiken

Folkhögskolan borde vara en given och självklar aktör när det gäller att möta regionernas kompetensförsörjning. Folkhögskolorna har under alla tider varit lyhörda, flexibla och snabbagerande när det gäller att starta verksamheter som möter de behov som finns i samhället, det var så våra svenska folkhögskolor startade för mer än 150 år sedan.

Folkhögskolan som samhällsaktör skapar stora samhällsekonomiska vinster och dessutom vinster för enskilda individer som inte går att överskatta. Det krävs inga avancerade beräkningar för att visa att de medel som satsas på folkhögskoleverksamhet återbetalas till samhället med god marginal. Enligt SCB:s mätningar är det en stor andel som går vidare till högre studier efter att ha studerat på folkhögskola. En betydande andel går vidare ut i arbete efter en yrkesutbildning. Folkhögskolan har visat sig vara en mycket snabbfotad och flexibel utbildningsarena som identifierar och agerar på tillfälliga och nya mer långvariga samhälleliga behov på ett sätt som andra arenor för utbildning inte har möjlighet till.

I regeringens höstbudget ger de ett tillskott på 100 miljoner vilket är positivt men i praktiken långt ifrån kompenserar inflationen och övriga ökade kostnader. För Folkhögskolorna har den indexerade uppräkningsen av statsbidraget i relation till ökande kostnader inte skett på många år. Detta är problematiskt då folkhögskolorna varje år har lönerrevisioner att hantera samt övriga årliga kostnadsökningar. Att ramarna ändå krymper i förhållande till årliga kostnadsökningar kan endast tolkas som okunskap hos de med makt över medlen och i det perspektivet behöver vi i folkhögskolesverige självkritiskt granska vårt arbete med att förklara verksamheten och utbildningsformen. Det är tydligt att vi behöver utbilda beslutsfattare om utbildningsformen Folkhögskola i mycket större omfattning.

Dessutom är det ett känt faktum att de extra resurser som tilldelades folkhögskolorna under 2021 och 2022 har dragits tillbaka. Effekterna av detta är att mycket personal har sagts upp på Sveriges folkhögskolor och färre människor ges möjligheten att få en utbildning, eftersom kurser tvingas att läggas ner. Även kurser som bidrar mycket till regionernas behov av kompetensförsörjning.

Resultatet från årets Folkhögskoleenkät som har besvarats av 11 000 deltagare visar att 88% som läser motsvarande gymnasiestudier har gett dem ökade möjligheter att studera vidare, 82% att de fått inspiration att studera vidare på universitet eller yrkeshögskola, 78% att de fått ökat självförtroende, 72% att de har ökat sina chanser på arbetsmarknaden. Rapporten i sin helhet bekräftar att folkhögskolan är en unik utbildningsform som rustar människor för framtiden och ger en positiv och ljus framtidstro som är så viktig. Så satsa på denna unika, viktiga utbildningsform. Det är vår övertygelse att en större ekonomisk investering i folkhögskolan är en långsiktig besparing – färre människor med vårdbehov och färre människor som hamnar utanför arbetsmarknaden.

En investering i folkhögskolan är också en investering i demokrati, i mångfald, i mänskliga rättigheter och ger en större respekt för medmänniskan och för olikheter. Det är också en stor investering i människors självförtroende, självtillit och förmåga att ta makten över sina liv.

Många människor behöver folkhögskolan, som en plats för bildning, för utbildning, för förståelse för demokrati och för alla människors lika värde.

**Värna denna fantastiska utbildningsform som når viktiga deltagargrupper.
Folkhögskolan gör stor skillnad både för individer och för samhället.**

Ordförande Thomas Nilsson

Verksamhetschef Annica Wallenborg Flynn

Styrelsen för de Offentligägda folkhögskolornas intresseorganisation